

GAIL DEVERS, LA NOVA GASELA NEGRA

L'atleta de color Gail Devers representa per a l'Olimpíada de Barcelona l'esportista més ràpida de l'Estadi Olímpic. Aquesta atleta va patir una tortuosa malaltia en la qual va estar a punt de perdre les dues cames. Devers es va proposar, com a objectiu, no només tornar a competir sinó també pujar al pòdium en uns jocs olímpics. Una atleta com Devers, aspirant a la prova de velocitat de tanques, guanyarà la prova de velocitat pura en una de les finals més ajustades que es recorden. Aquesta gesta de l'atleta ens va recordar una col·lega seva, Wilma G. Rudolph, que en l'Olimpíada de Roma va ser sobrenomenada la Gasela Negra per la seva rapidesa, gràcia i esveltesa.

La premsa d'aquells dies relatava d'ella: "d'aquesta plèiade d'herois i campions, d'aquesta fabulosa desfilada de superhomes, cap no va ocupar el primer lloc en l'apreciació popular i en la qualificació dels tècnics. Només per damunt d'ells, una nord-americana, graciosa i esvelta, tota bellesa i finor... Wilma Rudolph brilla amb llum engegadora i s'erigeix en l'heroïna". Wilma va quedar paralítica de la cama esquerra i no va poder caminar amb normalitat fins als 7 anys. Gràcies a la dedicació de la seva mare —era la 17 de 18 germans— va aconseguir recuperar-se i participar a Melbourne, on va obtenir la seva primera medalla olímpica, bronze. Durant dos anys viu retirada de l'atletisme i es lliura als seus estudis. El 1959 reapareix en els estadis i aconsegueix participar en l'Olimpíada de Roma. Allí és el seu gran triomf i aconsegueix, amb 20 anys, 1,80 m i 59 kg, tres medalles d'or. Les il·lusions d'aquestes dues nenes i les gestes d'aquestes dues dones, que van patir malalties greus, tenen força en comú, però sens dubte el que més atrau i sorprèn d'aquestes dades biogràfiques és que, trenta-dos anys més tard, pugui tornar a sorgir "una altra Gasela Negra".